

Megoldás. A csövet melegítjük, és bizonyos idő múlva a melegítés helyétől azonos távolságra megmérjük a hőmérsékletét. Ahol hidegebb, abból az irányból áramlik a víz a melegebb oldal felé. Ha a két pont nagyjából azonos hőmérsékletű lesz, akkor a cső vagy üres, vagy nem áramlik a benne víz. E két esetet pl. úgy különböztethetjük meg egymástól, hogy a talált vezetékkel megegyező vastagságú és anyagú (ez a régebbi csöveknél általában ólom volt), üres csődarabot melegítünk ugyanígy. Ha a melegezés mértéke megegyezik az útfelbontásnál talált cső hőmérséklet-emelkedésével, akkor a vezeték üres. Az ólom (vagy más fém amit használhattak) fajhője egy nagyságrenddel kisebb, mint a vízé, tehát a hőmérsékletek eltérése jelentős lehet, ha a víz áll a csőben. (Hőkamerával még egyszerűbbé lehet tenni a vizsgálatot.)